

نشریات اینترنتی با کدام سیاست برای کدام مخاطب؟

راه توده

گهگاه روی برخی سایت هائی که روی شبکه اینترنت قرار می گیرند و خود را شعاعی و یا شاخه ای از طیف توده ای معرفی می کنند، مطالبی در ارتباط با نیاز به وحدت نظری و سازمانی در حزب توده ایران منتشر می شود، که نمی توان برای همیشه از کنار آنها با سکوت گذشت. بویژه وقتی مصلحانه از نیاز به وحدت نظری در میان طیف توده ای ها سخن می گویند.

برخی از این مصلحان و نویسندگان تصور کرده اند با حلوا حلوا گفتن دهان شیرین می شود. رفیق خاوری را رستم دستان خطاب کرده و وحدت حزب را از وی می خواهند. این در حالی است که این واقعیات جامعه ایران و چوب دردناک حوادث و رویدادها و جسارت ورود به گود حوادث داخل کشور است که بستر وحدت را در هر حزب و سازمان سیاسی فراهم می آورد نه حسن نیت و خواست این و یا آن فرد رهبری و یا عضو حزب و سازمان.

اگر ۵۰ بار در طول روز هم ذکر وحدت گفته شود و در یک مقاله ۳۰ خطی بارها از دیالکتیک و مارکس و خلاقیت انقلابی و ... نوشته شود، اما نتوان به این سؤال ساده پاسخ داد که ترکیب مجلس کنونی چیست و لایه بندی های حکومتی چه اختلافاتی با هم دارند و چه هدفی را دنبال می کنند و حکومت کنونی بدنبال چیست؟ و یا همین سردار محصولی چرا وزیر نفت نشد و چرا و با چه انگیزه و برنامه ای از مجلس هشتم رای اعتماد برای وزارت کشور گرفت، حرفی را زده نشده که مردم و فعالان سیاسی غیر حکومتی در داخل کشور آن را بخوانند تا بدانند یک جریان توده ای در باره همین حادثه و دیگر حوادث روز کشور که همه مطبوعات داخل از آنها می نویسند چه می اندیشد.

تئوری را می خوانند که آن را کارپایه فکری کنند و بر آن اساس تحولات لحظه به لحظه را تحلیل کنند نه آن که آن را طوطی وار و مثل کلاس درس به آقا معلم پس بدهند.

نکته بسیار مهم دیگر، ارزیابی از توازن نیروها در جامعه است که بازتاب آن در حاکمیت ها همیشه متبلور بوده است. ما با درک این توازن و ارزیابی و تفکیک آنها از هم است که می توانیم تشخیص دهیم در چه مرحله از اتحادها قرار داریم. در اکثر سایت های طیف توده ای نمی خوانید که با صراحت نوشته شده باشد حکومت نظامی برای چه هدفی بر سرکار است؟ سپاه چرا قدرت اجرائی کشور را می خواهد در چنگال داشته باشد؟ قشر بندی در سپاه براساس کدام منافع و یا تعلقات طبقاتی است؟ ماجرای اتمی چیست و شما درباره آن چه فکری می کنید؟

این سئوالات پاسخ های صریح و روشن و متکی به حوادث روز که مردم با آنها دست و پنجه نرم می کنند را می طلبد، نه سخنان کلی و پنهان شدن پشت کلمات و جملات کلی و فرار بیم زده از واقعیات.

قبل از سینه سپر کردن برای وحدت سیاسی حزب، ابتدا به خویش و مخاطبان باید گفت که چه درک سیاسی از ایران کنونی داریم تا متحدان درون طیفی خود را پیدا کنیم. اگر همه همینگونه رفتار کنند حداقل در گام اول مثلا از ۲۰ شعاع در طیفی که به آن اشاره می کنند شاید بتوان رسید به ۴ شعاع یا ۵ شعاع و شاخه از این طیف. هر سایتی ابتدا از خود باید شروع کند و حرف و نظر خویش را بیان کند، نه آن که دیگری را نفی کند و با نقد دیگران خود را پنهان سازد.

همین امروز آغاز کنید، سمت گیری کنید که درباره انتخابات آینده ریاست جمهوری به کدام تصمیم می خواهید نزدیک شوید. نه آن که از بیم اعلام حمایت احتمالی از شرکت در انتخابات طرفدار وحدت درونی حزب توده ایران شده باشیم. ما می گوئیم حرف های زمینی باید زد نه حرف های کلی و آسمانی. اگر هم کسی فکر می کند "اگر سر سگ هم در این دیگ بجوشد ما را غمی نیست" که اصلا بحثی با آنها نباید داشت.

حرف های کلی و از همه بدتر یکباره و بعنوان کشف تضاد اصلی جامعه، مهر سرمایه داری بر پیشانی حکومت کوبیدن و شسته و رفته کنار گود نشستن و منتظر انقلاب سوسیالیستی ماندن، که سیاست نیست و وقتی سیاست مشخص و دقیق در ارتباط با تحولات جامعه وجود نداشته باشد تشتت حاصل آنست. حرفی را بزنیم که هم خودتان و هم آن دانشجوی جوانی که ممکن است به بیراهه های دهه ۴۰ و ۵۰ و هم هر بخشی از مردم که سخن شما به گوششان می رسد و هم آنها که با هر دین و ایدئولوژی سیاسی در صحنه داخل کشور است آن را و یا حداقل بخشی از آن را بفهمند و تأیید کنند. بجای بسیاری از این مقالاتی که منتشر می شود، باید تلاش کرد از خیابان و کارخانه و زندگی بسیار عادی و روزانه مردم اطلاع پیدا کرد و آن را منعکس ساخت و در کنارش نوشت چه باید کرد؟

اگر نکنیم، همان می شویم که تا حالا انواع سایت های طیف توده ای بوده اند و خیلی که موفق بوده اند دوستانشان سایتشان را خوانده اند. یعنی بولتن داخلی چند نفره. می گوئید نه؟ در اولین گام برای سایت خودتان سایت آماری بگذارید و دیگر نشریات طیف توده ای را هم تشویق کنید که سایت آماری علنی بگذارند تا همه شاهد واقعیت تلخی شویم که به آن اشاره شد. ما اگر سایتی منتشر می کنیم که علاوه بر دوستان خودمان و یا حتی طیف توده ای ها، انتظار داریم دیگرانی هم نیازمند مراجعه به آن باشند و در داخل کشور از سد فیلترها گذشته و به آن برسند، نمی توانیم و نباید تنها منعکس کننده اخباری باشیم که همه جا منتشر شده و می شود، بلکه برای دلائل و چرائی و عقبه آن اخبار و رویدادهاست که دیگرانی را نیز جلب می کند. دیگرانی که از طیف ما نیستند و اتفاقا مهم آنست که آن دیگران برای آگاهی از نظرات ما جلب شوند، والا همان می شود که ذکر شد: "بولتنی داخلی برای چند تنی از دوستان!" و نوعی سرگرمی.

اتفاقا از جمله دلائلی که هر چند توده ای که یک سایت راه اندازی می کنند اول از همه یاد نقد راه توده می افتند، همین است که راه توده منظم و مرتب، طی ۱۷ سال درباره مسائل روز ایران اظهار نظر کرده است. حتی نه بعد از حوادث، بلکه به استقبال رویدادها. به همین دلیل سوژه برای نگاه به آن باندازه کافی دارد.

شاید این سخن کمی تند و دردآور باشد. اما واقعیت اغلب همینگونه است، بویژه وقتی از سر دلسوزی و دل نگرانی و احساس مسئولیت باشد.